

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 marca 2020 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , po rozpatrzeniu wniosku z dnia 09.03.2020 r. odmówił M. D. prawa do przeliczenia emerytury.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podał, że zgodnie z art. 114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2020r. poz. 53) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Do wniosku z dnia 09.03.2020 r. M. D. nie przedłożyła żadnych nowych dowodów, co pozostaje bez wpływu na wysokość przyznanej emerytury. Decyzja z dnia 24.06.2013 r. jest prawomocna.

/decyzja – karty nienumerowane w aktach ZUS/

Odwołanie od decyzji, w dniu 22.04.2020r., w ustawowym terminie, złożyła ubezpieczona, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, i wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uchylenie decyzji z dnia 24 czerwca 2013 r. oraz przyznanie wnioskodawczyni prawa do emerytury od dnia 9 grudnia 1952r. tj. od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego, w wysokości uwzględniającej stwierdzenie niezgodności z Konstytucją art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2020r. poz. 53) , ewentualnie - uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do rozpoznania organowi rentowemu oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Nadto wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyliczania rent i emerytur, który miałby określić wysokość emerytury wnioskodawczyni według najkorzystniejszego wariantu **na dzień 9 grudnia 1952r.** , oraz wysokość emerytury ubezpieczonej po waloryzacji w okresie od 2013r. do 2019r.

/odwołanie – k. 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 21.05.2020r., organ rentowy podtrzymał stanowisko, zawarte w uzasadnieniu decyzji i wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 7-8/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. D. urodziła się w dniu (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z **dnia 18.12.2007r.** ZUS przyznał Ubezpieczonej prawo do emerytury w wieku obniżonym na podstawie art. 46 w zw. z art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

/decyzja z dn. 18.12.2007r.k. 63 IV plik akt ZUS/

Decyzją z dnia **24 czerwca 2013 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał ubezpieczonej emeryturę, po osiągnięciu wieku emerytalnego, której wysokość obliczono na zasadach określonych w art. 26 ustawy z dnia 17 12 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) Kwotę emerytury zmniejszono o sumę kwot pobranych wcześniej świadczeń.

/decyzja – k. 20 -22 plik III akt ZUS/

Wyrokiem z 06.03.2019 r. wydanym w sprawie sygn. akt P 20/16 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1270 oraz z 2019 poz. 39) w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017 r., w zakresie, w jakim dotyczy

urodzonych w (...)r., kobiet które przed 01 stycznia 2013 r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 9 marca 2020 r. ubezpieczona złożyła w ZUS, wniosek o ponowne przeliczenie emerytury. Do wniosku nie zostały załączone żadne dowody związane z okresami ubezpieczenia pracowniczego i , mające wpływ na wysokość świadczenia. Do wniosku załączyła kserokopię karty informacyjnej z (...) Szpitala (...) z dnia 27.12.2012r., informującą, że przebywała w szpitalu w dniach 15-24.12.2012r. oraz kserokopię historii choroby.

/wniosek z 9.03.2020r. – karty nienumerowane - plik III akta ZUS, karta informacyjna z dnia 27.12.2012r. , historia choroby – akta ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 18 marca 2020 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , po rozpatrzeniu wniosku z dnia 09.03.2020 r. odmówił M. D. prawa do przeliczenia emerytury.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podał, że zgodnie z art. 114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2020r. poz. 53) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Do wniosku z dnia 09.03.2020 r. M. D. nie przedłożyła żadnych nowych dowodów, co pozostaje bez wpływu na wysokość przyznanej emerytury. Decyzja z dnia 24.06.2013 r. jest prawomocna.

/decyzja – karty nienumerowane w aktach ZUS/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z **art. 145 a § 1 KPA** można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja.

Art. 190 ust. 4 Konstytucji RP stanowi, że orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane prawomocne orzeczenie sądowe, ostateczna decyzja administracyjna lub rozstrzygnięcie w innych sprawach, stanowi podstawę do wznowienia postępowania, uchylenia decyzji lub innego rozstrzygnięcia na zasadach i w trybie określonych w przepisach właściwych dla danego postępowania. Przepis ten wprost odnosi się do możliwości wzruszania, **w trybach nadzwyczajnych**, prawomocnych orzeczeń sądowych, ostatecznych decyzji administracyjnych lub rozstrzygnięć w innych sprawach.

W przedmiotowej sprawie, wnioskodawczyni odwołała się od decyzji ZUS, uznając decyzję za krzywdzącą. W odwołaniu od przedmiotowej decyzji, wniosła o ponowne obliczenie jej emerytury.

W pierwszej kolejności, należy wskazać, że możliwość wznowienia postępowania, istnieje tylko w takim zakresie, w jakim Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności danego przepisu z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. Skargę o wznowienie postępowania wnosi się w terminie jednego miesiąca od daty wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Z treści przepisu **art. 146 k.p.a** wynika, że wznowienie postępowania nie może nastąpić, jeśli , od dnia doręczenia decyzji, upłynęło pięć lat. Ponieważ od doręczenia wnioskodawczyni decyzji z dnia 24.06.2013r. **minęło ponad pięć lat** , a od wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego – ponad – ponad miesiąc, to brak podstaw prawnych do potraktowania wniosku z dnia 9.03.2020r. , jako wniosku o wznowienia postępowania, prowadzonego w sprawie emerytury, przyznanej decyzją z dnia 24 czerwca 2013 roku. Nie można, w takiej sytuacji, przez analogię zastosować instytucji wznowienia, w innej, chociażby, podobnej sytuacji.

Brak także podstaw praw do przeliczenia emerytury, o czym poniżej.

Wskazać należy, że w przedmiotowej sprawie Wyrok Trybunału Konstytucyjnego dotyczy wyłącznie kobiet, urodzonych w (...) roku, oraz uznanego za niezgodnego z Konstytucją art. 25 ust. 1b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy słusznie zauważył, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie dotyczy ubezpieczonej, gdyż wyrok pozwalający na wznowienie, a w konsekwencji na zmianę decyzji emerytalnej dotyczy wyłącznie kobiet, urodzonych w (...) r. Natomiast ubezpieczona jest **osobą urodzoną w (...) roku, zatem osiągnęła powszechny wiek emerytalny w 2012 r. (mogła złożyć wniosek o emeryturę w 2012 r.)** i nie dotyczył jej art. 25 ust. 1b. Fakt, że wnioskodawczyni złożyła wniosek o emeryturę, dopiero w 2013 r., nie ma wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Nadto, w związku z treścią odwołania, Sąd zwraca uwagę, że **wnioskodawczyni** – urodziła się w dniu (...). Przepisy prawa o ubezpieczeniach społecznych nie przewidują możliwości przyznania prawa do emerytury – na dzień urodzin. Brak – prawa do emerytury - na dzień urodzin, oznacza, że brak możliwości określenia jej wysokości na ten dzień.

Sąd Okręgowy podzielił, w tym przedmiocie, stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 28 listopada 2019 r., w sprawie III UZP 5/19, zgodnie z jego treścią przepis art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.) ma zastosowanie do urodzonej w (...) r. ubezpieczonej, która od 2008 r. pobierała wcześniejszą emeryturę, warunki uprawniające do przyznania emerytury z powszechnego wieku emerytalnego spełniła w 2012 r. Należy, bowiem, stwierdzić zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego w sprawie P 20/16, że kobiety z rocznika 1952, nie znalazły się „w pułapce” decyzji, podjętych przed wejściem w życie art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej. Miały, bowiem, możliwość skorzystania z uprawnień w kształcie, jaki istniał przed nowelizacją (Legalis nr 2254306).

Zgodnie, z prawidłowo zastosowanym przez ZUS, art. **114 cyt. Ustawy**

1. W sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli:

- 1) po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość;
- 2) decyzja została wydana w wyniku przestępstwa;
- 3) dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 4) decyzja została wydana na skutek świadomego wprowadzenia w błąd organu rentowego przez osobę pobierającą świadczenie;
- 5) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone, zmienione albo stwierdzono jego nieważność;
- 6) przyznanie świadczeń lub nieprawidłowe obliczenie ich wysokości nastąpiło na skutek błędu organu rentowego.

1a. (utracił moc)

1b. Z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2 i 3 decyzja może zostać uchylona lub zmieniona również przed stwierdzeniem sfałszowania dowodu lub popełnienia przestępstwa orzeczeniem sądu lub innego organu, jeżeli sfałszowanie dowodu lub popełnienie przestępstwa jest oczywiste, a uchylenie lub zmiana decyzji są niezbędne do zapobieżenia poważnej szkodzie dla interesu publicznego.

1c. Z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2 i 3 można uchylić lub zmienić decyzję także w przypadku, gdy postępowanie przed sądem lub innym organem nie może być wszczęte na skutek upływu czasu lub z innych przyczyn określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego.

1d. O wszczęciu postępowania z urzędu w sprawie uchylenia lub zmiany decyzji, o której mowa w ust. 1, organ rentowy zawiadamia niezwłocznie osobę zainteresowaną.

1e. Uchylenie lub zmiana decyzji, o której mowa w ust. 1, nie może nastąpić, jeżeli od dnia jej wydania upłynął okres:

1) 10 lat - w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2-4;

2) 5 lat - w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 5;

3) 3 lat - w przypadku określonym w ust. 1 pkt 6.

1f. Przepisu ust. 1e nie stosuje się, jeżeli:

1) w wyniku uchylenia lub zmiany decyzji z przyczyn określonych w ust. 1 osoba zainteresowana nabędzie prawo do świadczenia lub świadczenie w wyższej wysokości;

2) uchyleniu lub zmianie podlega decyzja o ustaleniu kapitału początkowego, który nie został uwzględniony do obliczania wysokości emerytury ustaloną prawomocną decyzją.

1g. Organ rentowy odstępuje od uchylenia lub zmiany decyzji, z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 6, jeżeli uchylenie lub zmiana decyzji wiązałyby się z nadmiernym obciążeniem dla osoby zainteresowanej, ze względu na jej sytuację osobistą lub materialną, wiek, stan zdrowia lub inne szczególne okoliczności.

2. Jeżeli prawo do świadczeń lub ich wysokość ustalono orzeczeniem sądu, organ rentowy w przypadkach określonych w ust. 1:

1) wydaje we własnym zakresie decyzję przyznającą prawo do świadczeń lub podwyższającą ich wysokość;

2) występuje do właściwego sądu ze skargą o wznowienie postępowania, gdy z dokonanych ustaleń wynika, że prawo do świadczeń nie istnieje lub świadczenia przysługują w niższej wysokości;

3) wstrzymuje wypłatę świadczeń w całości lub części, jeżeli emeryt lub rencista korzystał ze świadczeń na podstawie nieprawdziwych dokumentów lub zeznań albo w innych wypadkach złej woli.

Sąd zacytował przepis art. 114 , stwierdzając, brak spełnienia przesłanek tego przepisu.

Reasumując, wnioskodawczyni, do wniosku z dnia 9.03.2020r. nie przedłożyła żadnych nowych dowodów , co pozostaje bez wpływu na wysokość przyznanej emerytury .

Z uwagi na to, że organ rentowy wydał prawidłową decyzję, a odwołanie jest bezzasadne, Sąd nie uwzględnił wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyliczania rent i emerytur, który miałby określić wysokość emerytury wnioskodawczyni, według najkorzystniejszego wariantu **na dzień 9 grudnia 1952r. , który jest przeciw dniem – urodzin wnioskodawczyni** , oraz wysokość emerytury ubezpieczonej po waloryzacji w okresie od 2013r. do 2019r.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

odpis uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni

24.09.2020r.